

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Hanou Ptáčkovou v právní věci žalobce **E. G. nar. xx.xx.xxxx**, státní příslušnost X, bytem ČL, H x, zastoupeného Mgr. Davidem Strupkem, advokátem, AK Praha 1, Jungmannova 31, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. OAM-164/ZA-06-ZA13-2010 ze dne 14.05.2010

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného, č.j. OAM-164/ZA-06-ZA13-2010 ze dne 14.05.2010 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je p o v i n e n uhradit žalobci k rukám jeho právního zástupce Mgr. Davida Strupka, advokáta, AK Praha 1, Jungmannova 31, náklady řízení ve výši 5.760,- Kč, a to do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Ve výroku tohoto rozsudku uvedeným rozhodnutím bylo Ministerstvem vnitra ČR (dále jen „správním orgánem“) zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i/ z.č. 325/1999 Sb. z důvodu nepřipustnosti žádosti podle ust. § 10a písm. e/ z.č. 325/1999 Sb. Správní orgán konstatoval, že žádost podaná dne 28.4.2010 je žádostí opakovanou. Dne 5.února 2008 podal žalobce první žádost o udělení mezinárodní ochrany (č.j. OAM-103/LE-05-2008). V této žádosti uvedl, že kurdské národnosti, vyznává islám, není a nebyl členem žádné politické strany. Nikdy proti němu nebylo vedeno trestní stíhání. Zemi původu opustil, neboť doprovázel sestřenici, kterou v zemi původu rodiče nutili, aby se provdala. Jiné důvody pro opuštění země původu neměl. Žádost byla dne 6.února 2008 zamítnuta jako zjevně nedůvodná, závěry správního orgánu byly potvrzeny rozsudkem Krajského soudu v Praze, který dne 18.12.2008 zamítl žalobu proti rozhodnutí správního orgánu. Podaná kasační stížnost byla Nejvyšším správním soudem dne 22.4.2009 odmítnuta

pro nepřijatelnost. Žadatel podal dne 16.7.2009 další žádost o udělení mezinárodní ochrany, tato žádost byla dne 26.8.2009 zamítnuta jako nepřijatelná. Dne 16.10.2009 podal žadatel třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany, tato žádost byla zamítnuta jako nepřijatelná dne 28.1.2010. Řízení bylo vedeno o žádosti podané dne 28.4.2010, ve které žadatel uvedl, že je od roku 2006 členem politické strany DTP. Žadatel uvedl, že byl v zemi původu trestně stíhán a za svou politickou činnost v roce 2006 odsouzen. Žadatel podporuje mezinárodní boj za nezávislost kurdů, dále žadatel předložil žalobu státního zástupce na skupinu osob, mezi nimiž figuruje jméno žadatele. Správní orgán konstatoval, že žadatel v současné žádosti zmiňuje důvody zcela totožné, které prezentoval již v řízeních předešlých, tvrzení žadatele o účasti v politické straně hodnotil správní orgán jako účelové. Správní orgán konstatoval, že v první žádosti žadatel jednoznačně potvrdil, že proti němu není a v minulosti nebylo vedeno trestní stíhání, v současnosti poskytnuté informace o trestním stíhání považuje správní orgán za zcela neopodstatněné, neboť tyto okolnosti musely být známy dotyčnému již v předchozím řízení, přesto je bez věrohodného vysvětlení neuvedl, ač byl řádně poučen. Správní orgán hodnotí žadatelem vylicené důvody jako účelově doložené s cílem rozšířit výčet svých potíží a zajistit si tak opětovné projednání žádosti. Správní orgán shledal naplnění podmínek obsažených v ust. § 10a písm. e/ zákona o azylu a řízení zastavil.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě žalobu. Namítl, že nebyly splněny podmínky obsažené v ust. § 10a odst. e/ zákona o azylu, žalovaný nebyl oprávněn řízení zastavit. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí zmínil, že žalobce předložil správnímu orgánu obžalobu státního zástupce na skupinu osob, mezi nimiž figuruje i jméno žalobce, zároveň správní orgán nepopírá, že v předchozích řízeních tento doklad k dispozici nebyl. V původním řízení nebyl žadatel schopen doložit svá tvrzení, ale dodatečně se mu podařilo doklad – obžalobu na osobu žalobce – zajistit. Toto odůvodňuje možnost nového projednání věci, aniž by byla žádost apriori označena za nepřijatelnou. Žalobce nesouhlasil se závěry správního orgánu o účelovosti jím předkládaných skutečností. Podle názoru žalobce neměla být žádost shledána nepřijatelnou, žalobce navrhl, aby rozhodnutí bylo pro vady řízení a nezákonnost zrušeno a požadoval, aby mu byly nahrazeny náklady řízení.

Z vyjádření žalovaného k podané žalobě bylo zjištěno, že s žalobou žalovaný nesouhlasí, podle názoru žalovaného žaloba neprokazuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný vyjádřil pochybnosti o včasnosti podané žaloby. Dále žalovaný uvedl, že v případě žalobce se jedná v pořadí již o čtvrtou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Dle názoru žalovaného došlo jednoznačně k naplnění podmínek dle § 10a písm. e/ zákona o azylu. V prvním meritorním řízení žalovaný uváděl, že svoji vlast opustil kvůli rodinným problémům, důvody, že první žádost nebyla shledána z hlediska zákona o azylu za důvodnou a jmenovanému nebyla mezinárodní ochrana udělena. Žalobce vůbec nehovořil o tom, že by byl členem DTP a měl v této souvislosti nějaké potíže, jak potom tvrdil v dalších řízeních. Žalobce byl náležitě poučen, že je povinen uvést všechny důvody. Pokud tedy žadatel neuvedl všechny důvody ve své první žádosti, jde o skutečnost přičitatelnou pouze jemu a nelze ji následně zhojit doplňováním a vrstvením důvodů a opakovaným podáváním žádosti. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ze správního spisu byly zjištěny následující skutečnosti:

Z řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany podané dne 5.února 2008 (první žádost o mezinárodní ochranu vedená pod č.j. OAM-103-LE-05-C09-2008) bylo

zjištěno, že v první žádosti žadatel uvedl, že je státním občanem Turecka, kurdské národnosti. Vyznává islám, on sám ani nikdo z rodiny není ani nebyl členem žádné politické strany ani jiné organizace. Zemi původu žadatel opustil, neboť doprovázel svou sestřenicí, která byla nucena do sňatku. Proti žadateli nebylo ani není vedeno trestní stíhání. Ve vlastní rukou psané žádosti žadatel potvrdil, že doprovázel sestřenicí, která byla nucena do manželství. V souvislosti s tím vyjádřil žalobce obavy o život svůj i své sestřenice. V protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 5. února 2008 žadatel uvedl, že zemi původu opustil zcela bez problému se svou sestřenicí, která byla rodinou nucena do manželství. Žadatel se v souvislosti se svým jednáním obává o svůj život. Na dotaz správního orgánu, zda uvedl všechny skutečnosti, které ho vedli k odchodu z Turecka odpověděl žadatel, že ano. Na základě těchto skutečností byla dne 6. února 2008 žádost (první) o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. f/ z.č. 325/1999 Sb.

Z žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 28.4.2010 bylo zjištěno, že žadatel je státní občan Turecka, kurdské národnosti. V této žádosti žadatel uvedl, že je od roku 2006 členem DTP. Zemi původu opustil 2.2.2008, neboť měl politické problémy spojené se stranou DTP. Dalším důvodem byly rodinné problémy. Dne 27.5.2008 byl vydán zatykač na osobu žadatele, o této skutečnosti se žadatel dozvěděl až o rok později, neboť se svou rodinou neudržel styky. Byl obviněn za to, že propagoval stranu, rozdával letáky. Dále žadatel uvedl, že v pohovoru prováděném při první žádosti mu nebyl poskytnut dostatečný prostor, z důvodu neznalosti jazyka nemohl vysvětlit své problémy. Poté, co žalobce opustil zemi původu, soudy Turecké republiky na něj vydaly zatykač a rada kurdského rodu rozhodla o trestu smrti. Zemi původu žadatel opustil z důvodu odlišných politických názorů a dále popsal, že politicky aktivní byla v minulosti i jeho rodina a v souvislosti s tím se rodina dostávala do problémů. Turecká republika vyjadřuje svoji nesnášenlivost vůči kurdskému národu mimo jiné i tím, že DTP má sice v parlamentě své poslance, ale řadový členové jsou křivě obviňováni a vězněni jako žadatel. K žádosti předložil žalobce listiny a to odůvodněné rozhodnutí jménem Tureckého státu ze dne 27.5.2008 a rozhodnutí ze dne 28.5.2007 o příkazu k zadržení podezřelého E.G.. Z odůvodněného rozhodnutí jménem Tureckého státu vyplývá, že obviněný E. G. nar. xx.xx.xxxx (i další obvinění) je žalován za pořádání schůzí, nepovolených demonstrací a dělání propagandy teroristické organizací, zaměřené na uvedené cíle. Listina dále obsahuje závěr (rozsudek) dle kterého se obvinění snažili o rozvrácení Tureckého státu vlastní a národa pomocí příprav písemné a slovní propagandy, uspořádání shromáždění, demonstrace a procesního pochodu. Byl jim udělen trest ve výši 3 let a peněžitý trest.

Krajský soud bez nařízení jednání (§ 51 s.ř.s.) přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná

Podle ustanovení § 25 písm. i/ z.č. 325/1999 Sb. řízení se zastaví jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.

Podle ustanovení § 10a písm. e/ z.č. 325/1999 Sb. žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná, podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění

předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.

Shora citované ustanovení zákona o azylu upravuje podmínky přípustnosti podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu. Jedná se o výjimku, kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté, tzv. *res iudicata*, respektive *res administrata*. Z dikce zákona vyplývá, že opakované podání žádosti je přípustné za kumulativního (současného) splnění dvou podmínek a to 1) uvedení nových skutečností nebo zjištění a 2) a to takových, které nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. Za nové skutečnosti je nutno považovat nikoliv jakékoliv nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele. Hlavním smyslem a účelem institutu opakované žádosti je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit během předchozího řízení. (podrobněji viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.června 2009 č.j.9 Azs 5/2009-65, dostupný na www.nssoud.cz)

Žalovaný ve vyjádřil pochybnosti o včasnosti podané žaloby. Rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 19.5.2010, lhůta pro podání žaloby uplynula dne 26.5.2010. Dle podacího razítka pošty byla poslední den lhůty žaloba zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence. Žaloba byla podána v zákonné lhůtě.

V soudu předložené věci správní orgán v odůvodnění rozhodnutí hodnotil veškeré informace uváděné v opakovaných žádostech, vyvozoval z nich účelnost, poukazoval na rozpory ve skutečnostech, z rozhodnutí ale nevyplývá, zda a jak se zjištěné rozpory promítly do rozhodnutí správního orgánu. Tento postup podle názoru soudu není správný, pro posouzení podmínek § 10a písm. e/ zákona o azylu je nezbytné přihlížet výhradně k informacím, poskytnutým v rámci prvního řízení o udělení mezinárodní ochrany a k informacím, uváděným v opakované žádosti. Je nepochybné, že v první žádosti podané dne 5.2.2008 a na ní navazujícím správním řízení žalobce neuváděl žádné azylově relevantní skutečnosti. Skutečnosti, uváděné žalobcem v opakované žádosti, je třeba rozdělit do dvou skupin. Žalobce jednak tvrdil, že je od roku 2006 členem politické strany a v souvislosti s tím měl v zemi původu potíže. V závěrech týkajících se tohoto tvrzení se soud zcela ztotožňuje se závěry správního orgánu, o tvrzeném členství v politické straně a s tím souvisejícími problémy musel žalobce vědět již v době první žádosti o mezinárodní ochranu. Tvrzení žalobce, že mu v průběhu první žádosti nebyl poskytnut dostatečný prostor a došlo k nesrovnalostem při tlumočení neodpovídá obsahu správního spisu. Tato tvrzení by neodůvodňovala opakované projednání žádosti.

Vedle tvrzení o členství v politické straně žalobce v opakované žádosti zároveň tvrdil, že je v souvislosti se svými aktivitami v zemi původu trestně stíhán. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí konstatovat, že žalobce předložil „ žalobu státního zástupce na skupinu osob, mezi nimiž figuruje i jméno žadatele“. V závěru rozhodnutí konstatoval, že „ v první žádosti zcela jednoznačně potvrdil, že proti němu není a v minulosti ani nikdy nebylo vedeno trestní stíhání. Tyto okolnosti musely být známy dotyčnému již v předchozím řízení, přesto je bez věrohodného vysvětlení neuvedl.“ V tomto případě se soud se závěry správního orgánu neztotožnil. Žalobce předložil správnímu orgánu dvě listiny. Z jedné je zřejmé, že na osobu jménem E.G. (bez uvedeného data narození) byl 28.5.2007 vydán

příkaz k zadržení, z listiny lze dovodit, že tato osoba byla vyšetřována za členství v nelegální organizaci. Druhou listinu považoval správní orgán za obžalobu státního zástupce, ve které figuruje i jméno žalobce. Podle názoru soudu z předložené listiny a z části jejího překladu jednoznačně nevyplývá, že se jedná o obžalobu, nelze vyloučit, že jde o rozhodnutí soudu ve věci. Listina byla vydána 27.5.2008 a zle z ní dovodit, že E.G., nar. 5.10.1975, byl obviněn za pořádání schůzí, nepovolených demonstrací a propagování teroristické organizace, z listiny nevyplývá, zda mu byl za tuto činnost uložen trest nebo zda se jedná o návrh státního zástupce na potrestání. Předložené listiny naznačují, že žalobce je v zemi původu trestně stíhán. Závěr správního orgánu o tom, že o této skutečnosti musel žalobce vědět již při podání první žádosti, není správný, vyšetřování bylo vedeno proti uprchlému a obžaloba nebo rozhodnutí ve věci bylo vydáno 27.5.2008, tedy po podání první žádosti. Žalobce předložil správnímu orgánu listiny, které naznačují, že žalobce byl v zemi původu trestně stíhán, nelze vyloučit, že žalobce o této skutečnosti v době podání první žádosti nevěděl. Nelze vyloučit, že žalobce je v zemi původu stíhán a odsouzen za pořádání schůzí, nepovolených demonstrací a propagandu organizace označené jako teroristická, což by mohly být skutečnosti, mající dopad do hmotněprávního postavení žadatele. Pro rozhodnutí ve věci bude nezbytné zabývat se podrobněji předloženými listinami a činnostmi, která je žalobci kladena za vinu, žalobce by měl podrobně vysvětlit, jakou organizaci propagoval a z jakého důvodu se o této své činnosti nezmínil před správním orgánem při podání první žádosti. Soud uzavírá, že listiny předložené žalobcem jsou skutečnosti, které žalobci nemusely být známy v prvním řízení, trestní řízení v zemi původu je vedeno v souvislosti s politickými aktivitami žalobce v zemi původu, jedná se tedy o skutečnost, která by mohla mít dopad na hmotněprávní postavení žadatele. V soudu předložené věci nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení pro nepřípustnost, soud proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 z.č. 150/2002 Sb. rozhodl tak, jak je uvedeno ve bodu I. výroku tohoto rozsudku. V dalším řízení bude povinností správního orgánu hodnotit podrobně obsah předložených listin a charakter jednání žalobce v zemi původu. Z dosud předložených listin nelze zjistit, zda žalobce v zemi původu propagoval organizaci pouze označenou orgány země původu jako nelegální a teroristickou nebo zda se dopustil jednání, které je neslučitelné se zásadami a principy demokratického právního státu.

Podle ust. § 60 odst. 1 věty první z.č. 150/2002 Sb. má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Ve věci byl úspěšný žalobce. Za důvodně vynaložené náklady považuje soud náklady vynaložené v souvislosti s právním zastoupením. Náklady právního zastoupení vyčíslil žalobce na částku 5.760,-Kč. Po seznámení se s obsahem spisu dospěl soud k závěru, že tato částka odpovídá vyhlášce MS č. 177/1996 Sb. Náklady právního zastoupení jsou tvořeny odměnou za dva úkony po 2.100,-Kč (§11 odst. 1 písm. a/, d/), dvěma režijními paušály po 300,-Kč (§13 odst. 3), zástupce žalobce soudu doložil, že je plátcem DPH, odměna proto byla zvýšena o DPH ve výši 960,-Kč (ustanovení § 35 odst. 8 z.č. 150/2002 Sb.). Ze shora uvedených důvodů rozhodl soud tak, jak je uvedeno v bodu II. tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě 2 týdnů po doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím **soudu podepsaného**.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel dle § 105 odst. 2 s.ř.s. zastoupen **advokátem**.

Kasační stížnost lze podat pouze **z důvodů** uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s., dle § 106 odst. 1 s.ř.s. musí kasační stížnost **obsahovat** kromě obecných náležitostí označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

V Liberci dne 31. srpna 2010

Mgr. Hana Ptáčková v.r.
soudkyně